

Arrest

nr. 121 638 van 27 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 11 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 augustus 2012 tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 januari 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die *loco* advocaat H. L. LEUNG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 1 december 2010 een aanvraag in om, in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende, in het bezit te worden gesteld van een verklaring van inschrijving.

1.2. Op 30 juni 2011 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving. Op 5 augustus 2011 verkrijgt hij de E-kaart.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 7 augustus 2012 de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden verzoeker op 12 november 2012 ter kennis gebracht. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting deelt verzoeker mee dat hij intussen opnieuw in het bezit is gesteld van de E-kaart. Verweerder bevestigt dat verzoeker op 6 maart 2014 opnieuw in het bezit is gesteld van een E-kaart, geldig tot 19 februari 2019. De rechtstoestand van verzoeker is hierdoor fundamenteel gewijzigd. Gelet op dit gegeven blijkt niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van huidig voorliggend beroep bestreden beslissingen verzoeker nog tot voordeel kan strekken. Verzoeker betwist ter terechtzitting niet dat hij geen actueel belang meer heeft bij de beslissing tot beëindiging van zijn recht op verblijf van meer dan drie maanden. Wel betoogt hij nog een belang te behouden wat het bevel om het grondgebied te verlaten betreft. In dit verband merkt de Raad evenwel op dat de beslissing tot afgifte van de E-kaart niet verenigbaar is met het aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten en impliciet doch zeker de opheffing van dit bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt (*cf.* RvS 28 augustus 2008, nr. 185.895; RvS 8 maart 2012, nr. 218.387).

Gelet op hetgeen voorafgaat, dient de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring te worden vastgesteld.

3. Korte debatten

Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het gegeven dat verzoeker huidige procedure heeft ingeleid en hij er na het nemen van de bestreden beslissingen voor opteerde een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving in te dienen, naar aanleiding waarvan hij opnieuw in het bezit werd gesteld van de E-kaart, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS